

ОГЛЯД ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЙ ЯК ОДНОГО З АСПЕКТІВ КОНВЕРГЕНТНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

І. З. Савчин, О. С. Царева

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;
76019, м Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15;
e-mail: savshin.i@gmail.com*

Сучасний етап розвитку індустрії Інтернет-комунікацій характеризується масштабним проривом у сфері інформатизації економіки. Розвиток й оптимізація Інтернет-комунікацій сприяє підвищенню ефективності функціонування підприємств, а отже, має безпосередній вплив на економічний розвиток його регіону. Отримані результати аналізу досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців дозволили окреслити проблематику комунікаційних процесів з точки зору конвергентності. Запропоновано шляхи підвищення рівня розвитку Інтернет-комунікацій як одного з чинників покращення рівня комунікаційних процесів в економіці регіонів.

Ключові слова: *конвергентний розвиток, Інтернет комунікації, економіка регіону, комунікаційні технології, Інтернет-економіка, Інтернет-комунікації, ефективність регіональної політики.*

Вступ. Обмін інформацією супроводжує всі управлінські дії, забезпечує формування і реалізацію функцій та методів менеджменту, прийняття управлінських рішень, зв'язок із ринком. Зокрема, без урахування Інтернет комунікацій, їх комплексності, ролі та місця в організації діяльності підприємства фактично не можливий перехід до ефективних форм організації тривалих партнерських взаємин ринкових суб'єктів регіону. Інтернет є найбільш динамічно прогресивним засобом комунікації, оскільки новітні засоби зв'язку дозволили об'єднати розрізнені комунікаційні системи у глобальну мережу. Інтернет-комунікації – це технології оформлення інформації, що виникли в результаті залучення до комунікативного простору нових чинників і реалій (комп'ютерів і комп'ютерних мереж) [1].

Постановка проблеми в загальному вигляді. Вітчизняна комунікаційна політика здійснюється без необхідних досліджень економічного розвитку регіону, за відсутності використання методів оцінювання існуючих і перспективних комунікаційних заходів, оцінювання їх ефективності та доцільності з точки зору конвергентності, систематизації характеристик і оптимізації самих комунікаційних технологій. Найбільш важливими з них є: відповідність макроекономічній політиці,

спрямованість на підвищення конкурентоспроможності окремих регіонів і країни загалом, а також зрівноваження можливостей розвитку слабозрозумітих регіонів. Саме сучасні технології напряду впливають на стан економічного розвитку регіонів, а розповсюдження їх використання значною мірою позначається на перебігу і результатах процесів економічного розвитку. Їхня реалізація є основним чинником децентралізації, підтримки та розвитку регіонів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема класифікації інструментів комунікацій завжди є актуальною, оскільки економічний і технічний розвиток незмінно пов'язаний з виникненням нових форм, засобів та технологій передавання інформації між суб'єктами економічного розвитку.

Регіональній політиці загалом і проблемам ефективності регіональної політики зокрема вчені-економісти присвятили значне число своїх досліджень.

Зокрема С.Д. Лучик і В.Є. Лучик зосереджують увагу в своїх наукових працях на виявленні індикаторів ефективності державної регіональної політики [2], І.М. Вахович та І.В. Ропотан – на систематизації критеріїв ефективності регіональної політики [3], І.І. Стрельченко – на моделюванні критеріїв ефективності регіональної політики [4], В.В. Баштанник – на оцінюванні результативності регіональної політики [5], І.М. Червяков – на основних підходах до координації та підвищення ефективності регіональної політики [6].

Грунтовну увагу науковців зосереджено також навколо питань впливу ефективності регіональної політики на конкурентоспроможність економіки України загалом. Ефективність окремих компонентів регіональної політики досліджували І.С. Герасименко [7], В. В. Глушечський та Є.К. Мержинський [8].

Проблеми і актуальність розвитку Інтернет-технологій в економіці в останні роки дедалі частіше висвітлюються як економістами, так і фахівцями комп'ютерних наук.

Західні автори зробили значно більший за вітчизняних внесок у дослідження проблем і перспектив Інтернет-комунікацій. В числі закордонних авторів слід відмітити також таких авторів, як Л. Лейдесдорф, Г. Етсковіц, А. Редфорд, М. Марголіс, К. Тейлор [9].

У працях вітчизняних вчених розглядається широкий спектр економічних явищ і проблем, які виникають у процесі розвитку глобальної мережі Інтернет [9]. Усі наукові дослідження та розробки мають значне теоретичне та практичне значення, однак ще недостатньо уваги приділено місцю і ролі Інтернет-економіки у загальній економічній системі розвитку.

Метою даного дослідження є огляд застосування Інтернет комунікацій в розвитку регіонів України з точки зору конвергентності, ви-

значення існуючих проблем та окреслення шляхів їх вирішення з урахування європейського досвіду.

Викладення основного матеріалу

Все більшої актуальності набувають питання формування політики економічного розвитку регіонів, особливо зважаючи на мінливість умов і чинників економічного розвитку. Основною метою політики економічного розвитку регіонів є не стільки балансування, як стимулювання їхнього розвитку. Регіональні відмінності, як і раніше, є основою для здійснення політики економічного розвитку регіонів, однак така політика повинна бути продуманою, структурованою і економічно ефективною. Зокрема, під економічною ефективністю політики економічного розвитку регіонів мається на увазі її спрямованість на підтримку просторової дифузії інновацій і зниження їхньої вартості. Результатом політики економічного розвитку регіонів мають бути вищі темпи економічного зростання і зменшення відмінностей регіонів за показниками доходу і розташування суб'єктів господарювання.

Інтернет-технології як один із чинників формування політики економічного розвитку регіонів

Незважаючи на повноту досліджень ефективності регіональної політики, невіршеними на сьогодні залишаються питання, що стосуються ключових умов підвищення ефективності регіональної політики, а також ідентифікації та систематизації інструментів, що сприятимуть такому підвищенню ефективності.

Така регіональна політика відповідає постулату Д. Бегга [10], у якому стверджується, що «регіональна політика є узгодженням завдань сукупної конкурентоспроможності економіки за умови стимуляції розвитку цільових регіонів, що часто представлена вибором «капітал – ефективність».

Дії, спрямовані на забезпечення економічної і соціальної єдності, є основою регіональної політики: її дві складові не пов'язані логікою економічного зростання і конкурентоспроможності, але пояснюються концепцією соціальної справедливості. В умовах відкритої економіки, конкурентоспроможності і економічного зростання на основі інновацій і застосування знань вони є основою досягнення стійкого розвитку регіонів.

Досліджуючи якість та ефективність регіональної політики, що реалізується в Україні, доцільно зосереджувати увагу на двох основних чинниках, які впливають на її формування та здійснення.

Першим чинником є залежність від регіональної політики Європейського союзу (ЄС), оскільки, зважаючи на наміри України у найближчому майбутньому інтегруватися в ЄС, від регіональної політики ЄС залежить сутність і основні напрямки української регіональної політики зокрема. Адже, незважаючи на рівень незалежності під час формування регіональної політики на рівні ЄС, на практиці пріоритети і на-

прями регіональної політики так чи інакше визначаються європейською бюрократією.

З одного боку, це вимагає від національних управлінців приймати рішення відповідно до визначених цілей, а з іншого – дає змогу враховувати соціально-економічну специфіку регіонів під час формування індивідуальних стратегій і програм їхнього розвитку.

Другим чинником є реальні проблеми економічного розвитку регіонів, які повинні бути вирішені за допомогою інструментів політики економічного розвитку регіонів. Зокрема, до таких проблем розвитку регіонів належать низький рівень придатності основних засобів, неефективна структура зайнятості, низький рівень технічного прогресу, недостатній розвиток людського капіталу, слабкість агломерацій (регіонів).

Результати моніторингу розвитку регіонів України за 2017 р. за напрямом «економічна ефективність» подано в табл. 1.

Як бачимо, не всі регіони рівномірно розвиваються і не всі досягають необхідного рівня економічної ефективності. Виокремимо причини слабкості регіонів. Так, вважаємо, що до них можна зарахувати такі: а) деградація в деяких регіонах промислового або житлового будівництва, б) труднощі реалізації інвестиційного процесу і освоєння земель, в) спонтанний і суб'єктивний спосіб розвитку міських регіонів органами державної влади як у сфері оновлення основних засобів, так і оснащення технічної інфраструктури (доріг, охорони навколишнього середовища та телекомунікацій), г) низький рівень доступу до базової соціальної інфраструктури (освіта, охорона здоров'я) і культурних об'єктів, д) неправильні зв'язки високо розвинутих центрів регіонів із прилеглими регіонами не тільки з точки зору транспортної інфраструктури, а й з позицій координації співпраці між різними рівнями державної влади.

Комунікаційні процеси є важливим чинником розвитку регіонів в умовах динамічності функціонування українського ринку. При цьому регіон є як носієм, так і учасником комунікаційних процесів. Зважаючи на те, що розвиток і оптимізація комунікацій сприяє підвищенню ефективності функціонування підприємства (а отже, напряму впливає на економічний розвиток його регіону), питання оптимізації комунікаційних процесів на сучасному етапі набуває пріоритетності.

Враховуючи вищенаведені чинники, сформовано необхідні умови підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів (табл. 2).

Отже, визначено шість основних умов підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів, в більшості з яких основним інструментом є реалізація комунікаційної інфраструктури, до складу якої входять Інтернет-комунікації. Таким чином, комунікаційні процеси є об'єднуючим фактором для підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів

Таблиця 1. Результати моніторингу розвитку регіонів України за 2017 р. за напрямом «економічна ефективність»

Регіони	Місце регіону за напрямом	Місце регіону за показниками напрямку						
		1	2	3	4	5	6	7
м. Київ	1	13	4	-	-	19	1	1
Полтавська	2	9	3	2	7	20	2	19
Дніпропетровська	3	15-16	1	4	13	15	5	8
Вінницька	4	2	11	19	4	7	13	2-3
Запорізька	5	12	2	1	21	11	15	6
Івано-Франківська	6	20	12	12-13	1	6	14	10
Черкаська	7	19	8	6	2	13	19	13
Волинська	8	4	21	12-13	12	1	10	9
Львівська	9	5	14	10	8	3	7	21
Київська	10	14	6	20-21	6	10	6	16
Миколаївська	11	18	9	5	20	2	8	11
Харківська	12	21	7	9	15	9	4	15
Чернівецька	13	7	25	14	3	17	11	5
Хмельницька	14	11	16	22	11	5	12	7
Кіровоградська	15	22	15	8	17	8	18	4
Закарпатська	16	23	24	17	5	4	24	14
Житомирська	17	1	17	18	16	18	22	12
Сумська	18	6	10	11	14	16	17	22
Херсонська	19	8	19	3	18	14	23	24
Рівненська	20	3	13	16	10	22-23	9	18
Тернопільська	21	15-16	23	20-21	9	12	16	20
Одеська	22	10	20	15	22	21	3	17
Чернігівська	23	17	18	7	19	22-23	20	23
Луганська	24	25	22	23	24	24	25	2-3
Донецька	25	24	5	24	23	25	21	25

Примітки: Показники напрямку: 1 – індекс промислової продукції, % до попереднього року; 2 – обсяг реалізованої промислової продукції у розрахунку на 1 ос., грн.; 3 – індекс обсягу сільськогосподарського виробництва, % до попереднього року; 4 – обсяг виробництва продукції сільського господарства на 100 га сільськогосподарських угідь, грн.; 5 – індекс будівельної продукції, % до попереднього року; 6 – обсяг виконаних будівельних робіт у розрахунку на 1 ос., грн.; 7 – індекс споживчих цін (інфляція), %.

Джерело: сформовано авторами за даними [11].

Таблиця 2. Умови та інструменти підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів України

Умови	Інструменти
Відповідність макроекономічній політиці	а) балансування доходів і видатків державного бюджету, б) максимальне використання у регіональній політиці досвіду ЄС, в) створення сприятливих умов для зростання державних і приватних інвестицій,

Умови	Інструменти
	г) спрямування іноземних інвестицій на потреби і розвиток окремих регіонів
Спрямованість на підвищення конкурентоспроможності окремих регіонів і країни загалом	а) підтримка інновацій (особливо з точки зору збільшення витрат на наукові дослідження і розробки), б) розбудова інфраструктури та сприяння розвитку людського потенціалу, необхідного для сучасної економіки, в) розвиток мережі регіонального співробітництва, г) розвиток потенціалу регіональних фінансових, консультаційних та бізнес-інститутів, д) створення національної і регіональних мереж трансферу інновацій і технологій, е) створення умов для розвитку освіти і науки, ж) розвиток комунікаційної інфраструктури
Державна підтримка під час подолання конкретних проблем окремих регіонів	а) удосконалення економічної і соціальної структури, б) підвищення потенціалу внутрішніх районів регіону
Підтримка розвитку базової інфраструктури	а) удосконалення комунікаційної інфраструктури як в середині регіону, так і з його оточенням, б) підтримка туристичної інфраструктури і регіональних культурних цінностей, в) підтримка інфраструктури, необхідної для розвитку і реструктуризації сільськогосподарських угідь
Зрівноваження можливостей зростання слаборозвинених регіонів	а) підтримка розвитку місцевого і регіонального підприємництва, б) підтримка розвитку фінансових інститутів і бізнес-середовища, в) розвиток освітніх і навчальних закладів та створення соціального капіталу в слаборозвинених регіонах
Удосконалення інституційних умов і підвищення ефективності управління розвитком регіонів	а) децентралізація системи державних фінансів, б) реорганізація і розмежування компетенцій у сфері регіонального розвитку між різними рівнями держ. управління, в) спрощення та раціоналізації процедур, пов'язаних з формуванням і реалізацією програм розвитку регіонів, г) узгодження дій національної політики розвитку регіонів із політикою ЄС, д) удосконалення стандартів боротьби з корупцією і прозорості в сфері державного управління, е) впровадження стандартів державної служби у місцеві органи влади, ж) раціоналізація витрат, структури і зайнятості в регіональному управлінні, з) підвищення рівня знань і професіоналізму державних службовців, и) формування міжрегіональної мережі обміну досвідом та навиками

Джерело: розроблено авторами за даними [12]

Отже, визначено шість основних умов підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів, в більшості з яких основним інструментом є реалізація комунікаційної інфраструктури, до складу якої входять Інтернет-комунікації. Таким чином, комунікаційні процеси є об'єднуючим фактором для підвищення ефективності політики економічного розвитку регіонів

Огляд і проблематика комунікаційних процесів з точки зору конвергентності (вітчизняний і зарубіжний досвід)

Диверсифікація комп'ютерних, інформаційних технологій привела до появи глобальних комп'ютерних мереж, найкрупнішими серед яких є Internet, FidoNet та ін. За даними Міжнародного союзу електрозв'язку (МСЕ), у 2017 р. користувачів мережі Internet нараховувалося близько 3,2 млрд. осіб (у 2000 р. – близько 400 млн. осіб), показник проникнення Інтернетизації населення становить при цьому 43%. За даними Internet-worldstats.com, першість у світі за кількістю користувачів Інтернету займають Китай (668 млн. осіб), Індія (355 млн.), США (277 млн.), Японія (110 млн.), Бразилія (110 млн.), Німеччина (72 млн.). В Україні загальна он-лайн аудиторія з усіх пристроїв станом на січень 2017 р. складала 27,2 млн. користувачів. Показник проникнення Інтернетизації населення становить при цьому 58 %, а в країнах Європейського Союзу цей показник становить 85% [13]

Сучасний етап розвитку суспільства, новітніх технологій, індустрії інформаційних технологій характеризується масштабним проривом у сфері інформатизації економіки. Відбувається інтенсифікація інформаційного обміну між окремими державами та регіонами, проте в нашій державі Інтернет-комунікації недостатньо ефективно використовуються для організації співпраці між регіонами.

Російський дослідник у сфері сучасних Інтернет-комунікацій Т.В. Дейнекін зазначає, що найбільш ефективним є комплексний підхід до оцінки стратегії Інтернет-комунікацій, який припускає розгляд найбільш повного комплексу комунікативних і економічних показників ефективності та їхнього взаємозв'язку. Інформаційні технології розглядаються як стратегічний ресурс розвитку всієї ділової активності, як спосіб підвищення конкурентоспроможності регіону через реагування на динаміку ринку, створення, підтримку і поглиблення конкурентної переваги[14]

Комунікаційний ринок в Україні перебуває на етапі активного зростання. При цьому розвиток сфери Інтернет-технологій в Україні супроводжувався значними труднощами – застарілими телекомунікаційними мережами, недостатнім рівнем комп'ютеризації

Проте найчастіше комунікаційна політика здійснюється на інтуїтивному рівні без здійснення необхідних досліджень внутрішнього та зовнішнього середовищ господарювання, за відсутності використання

методів оцінювання існуючих та перспективних комунікаційних заходів, оцінювання їх ефективності, доцільності застосування тощо, а подекуди – без чіткого розуміння ролі, значення та змісту. Проблемність ситуації ще й у недостатньому вивченні основ комунікацій відповідно до реалій економічного розвитку регіонів України.

За [15] відсутність єдиної класифікації Інтернет-комунікацій у вітчизняному економічному просторі пов'язана з тим, що підходи вчених до цього питання значно відрізняються.

Існує низка невирішених проблем, серед яких необхідно відмітити такі:

- 1) традиційні науково-методичні підходи не враховують особливостей Інтернету як медіа-ресурсу;
- 2) розвиток програмних технологій та технічних засобів просування продукції через Інтернет відбувається в практичній сфері діяльності і лише потім знаходить своє місце в теорії та науково-методичних засадах, що потребує значного часу;
- 3) постійна зміна та поява нових засобів та технологій комунікативного впливу на цільову аудиторію.

Крім того, необхідно врахувати, що розвиток українського сектору мережі Інтернет тісно пов'язаний із застосуванням матеріально-технічного і кадрового потенціалу вищих навчальних закладів.

Важливим фактором є реалізація Інтернет-комунікацій. Аналіз теорії та практики реалізації Інтернет комунікацій, як зазначає Кожухівська Р. [14] дає змогу виділити та систематизувати ключові особливості цього процесу. Серед них складність побудови, вартісність, розмір цільової аудиторії, забезпечення доступності інформації, оцінка ефективності комунікацій, економічний результат реалізації.

У сучасній економіці на перший план виступає завдання управління не стільки споживчим попитом, скільки балансом потреб усіх учасників ринку з позиції економічних інтересів.

Сучасні вітчизняні науковці виділяють ряд моментів, на які повинні бути насамперед спрямовані комунікації в організації:

1. Забезпечення ефективного обміну інформацією між об'єктами і суб'єктами управління регіону.
2. Удосконалення міжособистісних відносин у процесі обміну інформацією.
3. Створення інформаційних каналів для обміну інформацією як між окремими підприємствами та структурами, так і між окремими регіонами.
4. Регулювання та раціоналізація інформаційних потоків.

Результативність інформаційних економічних комунікацій в Інтернеті досягається на основі впровадження новітніх підходів. Використання інформаційних мереж може стати рушійною силою економічного

розвитку, що значно підвищить конкурентоздатність регіонів та ефективність регіональної політики.

Загалом, аналізуючи діяльність вітчизняного сектору економіки та комунікаційного простору як сфери Інтернет технології, можна стверджувати про глибокі дисбаланси. Зокрема, вказується на те, що підприємства зводять застосування технологій лише до локальних задач конкретного підприємства без урахування стану економічного розвитку регіону.

Шляхи вирішення проблем з урахування досвіду європейських країн

Враховуючи сучасний стан розвитку Інтернет-комунікацій у вітчизняній економіці (з точки зору конвергентності) одним із шляхів вирішення проблем їх функціонування в економічній політиці регіонів є підвищення рівня розвитку Інтернет-комунікацій. Для реалізації цього задуму необхідна систематизація й оптимізація існуючих характеристик. Серед намічених варто виділити наступні.

1. Функціональність – здатність виражати системою комунікацій покладені на неї керівництвом регіону функцій.
2. Комплексність – поєднання всіх елементів у застосуванні.
3. Системність – планування комплексу комунікацій як неподільної системи, що виражає концепцію функціонування ринку.
4. Цілеспрямованість – адресна визначеність комунікаційних кампаній.
5. Доступність – зрозумілість інформаційного навантаження.
6. Своєчасність – застосування комплексу комунікацій відповідно до місця, часу та умов їх сприйняття суб'єктами регіонального ринку.
7. Ефективність – можливість отримання як комунікативного, так і економічного ефекту від застосування Інтернет технологій.

Окрім перелічених заходів, необхідно проводити постійний моніторинг за критеріями, серед яких, зокрема, оцінка економічної та комунікативної ефективності. Це дослідження буде продовжене у наступних працях.

Отже, процес підвищення рівня Інтернет-комунікацій в регіональній економіці є складним і багатокомпонентним. Тому вирішення розглянутих у даній статті проблем потребує комплексного підходу на всіх рівнях функціонування економічної системи в регіонах.

Література

1. Білан Н.І. Особливості інтернет-комунікацій / Н.І. Білан // Наукові записки інституту журналістики. – 2015. – Т. 59 (травень-червень). – С. 51-54.
2. Макаренко М.В. Визначення головних чинників конкурентоспроможного розвитку регіону / М.В. Макаренко // Економіка та держава. – 2014. – №5. – С. 6-9.

3. Вахович І.М. Обґрунтування сутності економічної категорії «депресивний регіон» / І.М. Вахович, М.І. Купира // Економічні науки. – (Серія: Регіональна економіка). – 2014. – Вип. 11. – С. 27-34.
4. Регіональні інноваційні системи України: стан формування та розвитку в умовах інтеграційних викликів: монографія / Л.І. Федулова, В.Л. Осецький, Ю.М. Бажал, Л.О. Лігоненко. – НАН України, Ін-т економіки та прогнозування. – К., 2013. – 723 с.
5. Бенювська Л.Я. Аналіз та оцінка інноваційно-інвестиційних чинників конвергентного розвитку регіонів / Л.Я. Бенювська // Соціально-економічна проблеми сучасного періоду України. – 2015. – Вип.2. – С. 146-155.
6. Шпильова В. Стратегія та фактори конкурентоспроможності регіону / В. Шпильова, В. Малюков // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. – (Серія: економічні науки). – 2015. – Вип. 40(4). – С. 141-146.
7. Гладка Л.І. Фактори впливу на соціально-економічний розвиток регіонів / Л.І. Гладка // Культура народів Причорномор'я. – 2012. – № 227. – С. 29-31.
8. Горбач Л.М. Теорії та концепції економічного розвитку регіонів: суть, значення та генезис / Л.М. Горбач // Науковий вісник Волинського державного університету імені Лесі Українки. – 2007. – №12. – С. 153-157.
9. Повідайчик О.С. Деякі аспекти застосування інтернет-технологій в системі вищої освіти / О.С. Повідайчик // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – Вип. 26. – С. 154-156.
10. Begg D., Fisher S., Dornbusch R., 2007, Economics, 11 edition, McGraw-Hill Education/Europe, Middle east / Africa
11. Науменко Ж.Г. Конвергенція та дивергенція в регіональній економіці / Ж.Г. Науменко // Економічні інновації. – 2013. – Вип. 52. – С. 255-261.
12. Савчин І.З. Оцінювання та аналізування конвергенції в економічному розвитку регіонів України: автореферат дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. Наук: спец. 08.00.05 «Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка» / І.З. Савчин. – 2017. – 20 с.
13. Ковач М.Й. Роль і місце Інтернет-економіки в сучасній економічній системі / М.Й. Ковач // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2016. – Серія: економіка. – Вип. 1(47). – С. 188-192
14. Кожухівська Р. Реалізація принципів стратегії Інтернет-комунікацій та Інтернет-засобів / Р. Кожухівська // Журнал Європейської економіки. – 2010. – Т. 10 (№3). – С. 270-278
15. Мельник Ю.М. Класифікація основних форм та видів маркетингових інтернет-комунікацій / Ю.М. Мельник, Л.Ю. Сагер, Н.С. Ілляшенко, Ю.М. Рязанцева// Маркетинг і менеджмент. – 2016. – №4. – С. 43-55.

*Стаття надійшла до редакційної колегії 12.05.2018 р.
Рекомендовано до друку д.е.н., професором **Занухляк І.Б.**,
д.ф.н., професором **Козут О. В.***

**AN OVERVIEW OF INTERNET COMMUNICATIONS
AS ONE OF THE ASPECTS OF THE CONVERGENCE
DEVELOPMENT OF REGIONS OF UKRAINE**

I. Z. Savchyn, O. S. Tsareva

*Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas;
76019 Ivano-Frankivsk Karpatska str., 15;
e-mail: savshin.i@gmail.com*

The modern stage of Internet communications industry development is characterized by a large-scale breakthrough in the field of economics informatization. Development and optimization of Internet communications improves the effectiveness of enterprises, and therefore has a direct impact on the economic development of its region. The obtained results of the analysis of researches of domestic and foreign scientists allowed outlining the problems of communication processes in terms of convergence. The ways of increasing the level of development of Internet communications as one of the factors of improving the level of communication processes in the region's economy are proposed.

Key words: *Convergent Development, Internet Communications, Regional Economics, Communication Technologies, Internet Economics, Internet Communications, Regional Policy Effectiveness.*